

Kes oleks küll arvata võinud, et ruuge, pehme-
silmine kiriku-Sofie seesugust kelmi-tükifest teha
võiks?! Aga seal ei seisnud kõik see salalik nõu
mitte ainult täieste paberi peal, vaid kiri sai ka
posti peale antud ja oli seejamo, mis kahtlemat
apthekret järsku üle raske-meelse sülgavate orgude
maailma õnne seitsememasse taevasse tõsis.

Mil viisi vallatu ja kaval Sofie kõigist sellest
pruudi-otsumisest sõnumit saanud, seda seletagu
mõned sõnad. Kuida meele juba enne ülikavala
Adolf'i suust kuulnud, seisivad mõlemad preilid
Hinzmeier kõige suuremas ümberkäimises ümber-
kaudsete „kiriku-tütretega“ ja kõige lähedamalt
Sofie'ga. Rogemata juhtus Sofie Hinzmeier'ite
juures olema, kui Adolf kuumava apthekre
kaulamiselega senna tuli. Üks neist neiudest
võttis sõnumi vastu ja rääkis sellest teistega,
enne kui Adolf'ile wastust anti. Siis arvati
heaks, lobisewat saadikut esiteks natuke läbi kuu-
lata, sest kõik see asi tuli neile kolmele küsitaw
ette. Mõne olawa risti ja põigiti küsimistega
sai waene Adolf nii kitsikasse aetud, et Gewa-
tütretel palju waewa tarwis ei läinud, temast
kõiki õige mõistawalt wälja kurnata, mida teada
tahtsiwad. Küll tõusis neiu-kawaluse ohwri sü-
dames aim, et tema sel korral kõige oma lawa-
luslega wiletsast auku langenud, aga tema hoidis

ennast, peremehele rääkimast, misugust järge tema
diplomatika-tallitus ise poolest saanud oli.

Kui saadik ära läinud, siis sai see tähtjas
asi neist kolmest neiuist igalt poolelt suure tarkusega
arutatud ja wiimaks otsuseks tehtud, et jumal-
poisikese waesele ohwriks abiiks piab olnud saama.
Kuida seda teha, see sai järgmise nõuukogu peale
jäänud, sest täna ei võinud Sofie Hausmann
enam kauemini senna jääda. Nemad lahkusiwad
ja kui Büchner mõne päewa pärast kirikuõpetaja
Hausmann'i wõerusele tuli ja tema tütreaga tutta-
waks tehtud sai, siis teadis see kaval kohe, kuida
asjad seisivad, ja rõõmustas ennast selle kenna
tallituse üle, mida oma peale võita tahtis.

Järgmisel päewal oli Sofie'l muidugi väga
tarwilist tallitust linnas, mille peale sõbrustatud
neiude juures puhkamist libedast tarwis läks.
Teretamine oli nii juldameelik, nagu ikka noorte
neiude wahel, aga waewalt anti wõerale aega
istuda, nende sõnumite pärast, mis temale anda
oliwad.

„Sofie, kas tead?“ — „Oh, mina tean
rohkem, kui Teie mõlemad.“ — „Noh, siis räägi
usinast.“ — „Ei, rääkige enne, mis Teie teate,
pärast tuleb minu lord.“

„Noh, mõtle ometigi, teatud mehike tahab
ringkäiku kõlidesse kirikuõpetajate-majadesse ette